

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 71 0 Rs 231542 22 Rev
Dana, 04.10.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca D.R. iz B., kojeg zastupa punomoćnik T.K., advokat iz T., protiv tuženog T. d.o.o. B., kojeg zastupaju punomoćnici R.D. i T.D.-Č., advokati iz B., radi zaštite prava iz radnog odnosa, vrijednost predmeta spora 28.847,20 KM, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 231542 21 Rsž od 23.06.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 04.10.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 231542 19 Rs 2 od 06.07.2020. godine odbijeni su zahtjev tužioca kojima je tražio:

da se poništi kao nezakonito rješenje tuženog br. ... od 17.08.2015. godine kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu br. ... od 01.04.2002. godine;

da se vrati na rad i rasporedi na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i radnim sposobnostima, u skladu sa njegovim zdravstvenim stanjem;

da mu tuženi isplati plate za period od avgusta 2015. godine do januara 2020. godine u iznosu od 28.847,20 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki mjesečni iznos plate od 15-og u narednom mjesecu za platu iz prethodnog mjeseca pa do isplate;

da mu tuženi isplati plate od presuđenja pa do vraćanja na posao, sa zakonskom zateznom kamatom;

da tuženi za tužioca uplati doprinose kod nadležnih fondova za period od avgusta 2015. godine zaključno sa januarom 2020. godine.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova parničnog postupka i kamate na troškove postupka, te obavezan tužilac da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.384,10 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja do konačne isplate.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 231542 21 Rsž od 23.06.2021. godine žalba tužioca je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova za sastavljanje žalbe u iznosu od 438,75 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac zbog povreda odredbi postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji i osporena presuda preinači.

Odgovor na reviziju nije dat.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da se poništi kao nezakonito rješenje tuženog broj ... od 17.08.2015. godine kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu broj ... od 01.04.2002. godine, slijedom toga zahtjev za vraćanje na rad i isplatu naknada plata do vraćanja na rad, sa zakonskom zateznom kamatom, te uplata zakonskih doprinosa sve za period označen u izreci prvostepene presude.

Ocjenom provedenih dokaza nižestepeni sudovi su utvrdili: da je tužilac zasnovao radni odnos kod tuženog počev od 01.04.2002. godine na radnom mjestu tesar; da dana 14.12.2011. godine pretrpio povredu na radu, nakon čega je bio na bolovanju; da je prema Nalazu ocjeni i mišljenju Zavoda za medicinu rada i sporta broj ... od 15.06.2015. godine tužilac bio privremeno nesposoban za rad od 14.12.2011. godine i da je sposoban za rad sa danom 18.06.2015. godine; da je rješenjem Fonda ... Republike Srpske, Kancelarija B.broj: ... od 24.06.2015. godine odbijen zahtjev tužioca za utvrđivanje privremene nesposobnosti za rad preko 30 dana, koje rješenje je potvrđeno rješenjem Fonda ... Republike Srpske B. broj ... od 13.07.2015. godine; da je presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 017129 15 U od 27.05.2016. godine odbijena tužba tužioca izjavljena protiv rješenja Fonda ... Republike Srpske od 13.07.2015. godine; da je presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 017129 16 Uvp od 09.11.2018. godine donesenoj u postupku odlučivanja o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 017129 15 U od 27.05.2016. godine navedena presuda preinačena i osporeno rješenje 13.07.2015. godine poništeno; da je rješenjem Fonda ... Republike Srpske broj ... od 07.12.2018. godine usvojena žalba tužioca i rješenje Fonda ... Republike Srpske Kancelarija B. broj ... od 24.06.2015. godine poništeno, a tužiocu je produžena privremena nesposobnost za rad do 08.07.2015. godine.

Nadalje je utvrđeno: da je tuženi pozivao tužioca pozivom broj ... od 17.07.2015. godine radi davanja izjave o razlozima spriječenosti nedolaska na posao na koji poziv se tužilac nije odazvao; da iz službene zabilješke tuženog broj ... od 23.07.2015. godine proizilazi da je ista sačinjena od strane direktora tuženog na okolnosti razgovora sa tužiocem, u kojoj je konstatovano da je tužilac izjavio da nema opravdanje za izostanak sa posla počev od 18.06.2015. godine, da je nesposoban za rad i da nije na bolovanju, da je uložio žalbu protiv nalaza i mišljenja prvostepene komisije i čega njihov odgovor; da je tuženi protiv tužioca pokrenuo disciplinski postupak odlukom broj ... od 26.07.2015. godine zbog neopravdanog izostanka sa posla od 18.06.2015. godine, čime mu je stavljeno na teret da je počinio težu povredu radne obaveze iz člana 9. stav 2. tačka 8. Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti; da se tužilac nije odazivao pozivu disciplinske komisije; da je rješenjem direktora tuženog broj ... od 17.08.2015. godine donesenom nakon provedenog disciplinskog postupka, tužiocu otkazan ugovor o radu zbog učinjene teže povrede radne dužnosti, jer je utvrđeno da je od dana 18.06.2015. godine bio sposoban za rad, a nije došao na radno mjesto, odnosno odbio je da se vrati na posao čak i po pozivu direktora tuženog od 23.07.2015. godine kada mu je data mogućnost da radi na drugom radnom mjestu, koje odgovara njegovoj preostaloj radnoj sposobnosti; da tužilac nije dostavio doznaku za

bolovanje za juni i juli mjesec 2015. godine; da je tuženi zatražio podatke o radnoj sposobnosti tužioca i da je dopisom Doma zdravlja D.M.S. od 03.08.2015. godine, obavješten da je tužilac po zadnjoj ocjeni Fonda ... Republike Srpske proglašen invalidom za posao koji je do tada radio, ali da sa preostalom sposobnošću može sa punim radnim vremenom obavljati poslove drugog radnog mjesta koji odgovara njegovoj stručnoj spremi, a koji ne zahtijevaju veća fizička naprezanja i nefiziološki položaj kičme, te je tužilac upućen da se obrati poslodavcu da li za njega postoji drugo radno mjesto; da je tuženi tužiocu 23.07.2015. godine ponudio da obavlja poslove čuvara, što je on odbio.

Na prednjem utvrđenju prvostepeni sud temelji zaključak da je podnijeta tužba tužioca blagovremena i dozvoljena u smislu odredbe člana 118. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 38/00, 40/00, 47/02, 38/03, 66/03 i 20/07 - u daljem tekstu: ZR) , da je tuženi nakon zakonito provedenog postupka za utvrđivanje disciplinske odgovornosti u okviru kojeg je tužiocu dato pravo na izjašnjavanje i odbranu, donio zakonitu odluku o otkazu ugovora o radu zbog neopravdanog izostanka sa posla što predstavlja težu povredu radne obaveze iz odredbe člana 98. stav 2. tačka 8. ZR, te da odluka poslodavca nije donesena suprotno odredbi člana 86. ZR. Kako nije osnovan zahtjev za poništenje odluke poslodavca o prestanku radnog odnosa to tužiocu ne pripada pravo na reintegraciju u smislu vraćanja na radi i isplata plata i doprinosa.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja i pravne razloge prvostepenog suda te je žalbu tužioca odbio i prvostepenu presudu potvrdio.

Odluka drugostepenog suda je pravilna.

Odredbom člana 86. stav 1. Zakon o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 55/07- u daljem tekstu ZR) propisano je da radniku koji je povrijeđen na poslu ili je obolio od profesionalne bolesti, poslodavac ne može otkazati ugovor o radu za vrijeme dok je zdravstveno nesposoban za rad, bez obzira da li je radnik sa poslodavcem zaključio ugovor o radu na neodređeno ili na određeno vrijeme.

Prema utvrđenju nižestepenih sudova tužilac je kao radnik tuženog, dana 14.12.2011. godine pretrpio povredu na radu, zbog te povrede je liječen i bio je privremeno nesposoban za rad od 14.12.2011. godine do 18.06.2015. godine. Tužilac je smatrao da nije sposoban da se vrati na posao 18.06.2015. godine, pa je pobijao odluku nadležnog organa kojom je upućen na posao, te mu je konačnim rješenjem Fonda ... od 12.07.2018. godine produžena privremena nesposobnost za rad do 08.07.2015. godine. Tuženi je pozivom od 17.07.2015. godine pozvao tužioca da se vrati na rad te je sa tužiocem obavljen razgovor dana 23.07.2015. godine pozvan je da se vrati na posao uz ponudu da radi na drugom radnom mjestu koje odgovara njegovoj preostaloj radnoj sposobnosti, odnosno da obavlja poslove čuvara. Tužilac je to odbio i saopštio poslodavcu da nema opravdanje za nedolazak na posao. Disciplinski postupak je pokrenut 26.07.2015. godine, a pobijana odluka o prestanku radnog odnosa donesena 17.08.2015. godine.

Kad se ima u vidu navedeno utvrđenje i sadržaj citirane odredbe materijalnog prava proizilazi neprihvatljivom revizionu tvrdnja da je tužiocu ugovor o radu otkazan za vrijeme dok je bio zdravstveno nesposoban za rad. Naime, u vrijeme kad je vođen disciplinski postupak i donesena sporna odluka poslodavca pravno je egzistirala odluka Fonda ... kojoj je tužilac bio sposoban za rad sa danom 18.06.2015. godine. Ova odluka je naknadno poništena pa je Fond ... donio rješenje kojim je nesposobnost za rad produžena do 08.07.2015. godine.

Prema tome u vrijeme pokretanja disciplinskog postupka (26.07.2015. godine) kao i u vrijeme donošenja pobijane odluke poslodavca o prestanka radnog odnosa (17.08.2015. godine) tužilac je bio sposoban za rad i kad se ova činjenica cijeni u odnosu na naknadno donesenu odluku nadležnog organa, odnosno od 08.07.2015. godine. Stoga nema mjesta revizionoj tvrdnji da je osporena odluka donesena pogrešnom primjenom odredbe člana 86. stav 1. ZR.

Tuženi je 23.07.2015. godine, prije pokretanja disciplinskog postupka, ponudio tužiocu da obavlja poslove čuvara. Ovi poslovi su manje fizički zahtjevni od posla tesara, pa mu je time omogućeno da radi i sa smanjenom radnom sposobnošću i za slučaj opasnosti od nastupanja invalidnosti (član 88. stav 1. ZR). Tužilac je to odbio i obavjestio poslodavca da nema opravdanje za nedolazak na posao.

Stoga se ima smatrati da je tužilac neopravdano izostao sa posla u trajanju dužem od tri dana u kalendarskoj godini računajući od 08.07.2015. godine, pa je odluka kojom je tužiocu izrečena mjera prestanka radnog odnosa zbog nedolaska na posao, prema pravilnom stanovištu drugostepenog suda, utemeljena na pravilnoj primjeni odredbe člana 98. stav 2. tačka 8. i člana i odredbe člana 126. stav 1. tačka 1. ZR.

Zbog toga je revizija tužioca odbijena na osnovu odredbe člana 248. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13).

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić